

Condamnem també la guerra econòmica, que porta en si, inevitablement el germen de futures complicacions bèl·liques.

Quart.—Limitació dels armaments.—Com anteriorment havíem manifestat, el pensament d'una limitació dels armaments és perfectament discutible.

La situació financiera de tots els Estats europeus després de la guerra, afavoriria, favorablement, la solució satisfactòria.

Sobre els quatre punts primers del programa, doncs, es podria arribar a una intel·ligència fàcilment.

Cinquè.—Regulació de tota aspiració colonial.—La pràctica realització del principi formulat per Wilson no serà cosa fàcil en el món de la realitat. De totes maneres, crec que ha de deixar-se a la decisió del major Imperi colonial, Anglaterra, com s'accepta aquesta proposició de la seva al·liada. Al seu temps es parlarà de la seva reorganització, que també havíem demanada, de les possessions colonials del món.

Sisè.—Evacuació del territori rus.—No havent volgut els Estats de la Entente adherir-se a les negociacions dins de l'espai de temps que proposaren la Rússia i els Imperis Centrals, he de refusar en nom d'aquests, fermament, qualsevol intromisió posterior. Es ja una qüestió purament entre els Imperis Centrals i la Rússia.

Tinc l'esperança que, reconeixent als pobles limífiros occidentals de l'ex-Imperi rus, el dret de regir llurs destins, s'aconseguirà arribar a bones relacions tant amb aquests pobles com amb la resta de Rússia, a la qual desitgem sincerament el retorn a la normalitat i el benestar del país.

Setè.—La qüestió belga.—Els meus antecessors han declarat moltes vegades que mai durant la guerra la unió de Bèlgica i Alemanya, per la força, no ha

constituït un punt del programa de la política alemanya. La qüestió belga és d'aquelles els detalls de les quals se hauràn de regular mitjançant les negociacions de pau.

Mentre que els nostres adversaris no es col·loquin incondicionalment en el punt de partida que la integritat del territori dels Imperis Centrals és l'única base possible per tractar de la pau, he d'atendre'm al punt de vista que hem defensat fins avui.

Vuitè.—Liberació del territori francès.—La part ocupada de la França és una penyora valuosa en nostra mà. Tampoc aquí l'agregació per la força constitueix el fi de la política alemanya. Les condicions i modalitats de l'evacuació, les quals han de tenir en compte els interessos vitals d'Alemanya, s'hauran de regular entre Alemanya i França.

He de fer ressaltar novament i terminantment, que jamai s'ha de pensar en cap separació de territoris de l'Imperi.

L'Alsàcia-Lorena la qual temps ha que es va unint més estretament de dia en dia amb Alemanya; l'Alsàcia-Lorena la qual prossegueix el seu desplegament econòmic satisfactòriament, i de la qual més del 87 per 100 de sa població parla l'alemany com a llengua materna, no ens la deixarem pendre pels nostres adversaris.

Novè, desè i onzè.—Fronteres italianes, qüestió de nacionalitats en la Monarquia del Danubi, Estats Balcànics.—Les qüestions tractades per Wilson en els punts 9, 10 i 11, afecten tant en la qüestió de la frontera italiana, com en el futur desenvolupament de la Monarquia del Danubi i l'avenir dels Estats Balcànics, els interessos polítics de la nostra al·liada Austria-Hongria. Sempre que els interessos alemanys perillin, els defensarem amb energia. Amb tot, prefereisc que respongui a les proposicions